

ville være en mindre sag, synes jeg, hvis man prøvede at tilkende dem en faktisk forhandlingsret i forhold til spørgsmål, der har med dem selv at gøre. Jeg synes også som hr. Poul Nødgaard, at det er et problem med klagerådet, at det ikke er nogen egentlig ankeinstans, men en instans, som refererer tilbage igen til dem, der har besluttet det. Det refererer tilbage igen til kommunalbestyrelsen. Det vil sige, at vi får samme problem, som vi har haft med klager over politiet, hvor det er sådan, at klager over politiet behandles af politiet. Så jeg synes, at man burde tænke lidt mere over den model, man skruer sammen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal bare konstatere i forhold til diskussionen med hr. Jørn Pedersen, at vi så kommer i forskellige forsamlinger. De Jyske Pensionist-sammenslutninger afholdt et årsmøde i Dronninglund i juli, hvor de vedtog en meget skarp resolution imod forslaget her. Nu kan man selvfølgelig mene, hvad man vil, men det er trods alt ikke en virksomhedsorganisation på ældreområdet. Jeg antager, at den resolution også er tilflydt den socialdemokratiske folketingsgruppe.

Det, de anker over, er jo lige præcis – og det behøver jeg såmænd ikke at komme på forvaltningsretskursus for at forstå: Hvad har det organ af kompetence overhovedet? Ingen. Det understreges, at man ikke kan omgøre enkelt-afgørelser. Det vil sige, at i den kommune, der giver en borger en dårlig behandling, og hvor sådan et organ kunne være et værn, er der ikke noget som helst i det her lovforslag, der tilgodeser borgerne.

Vil hr. Jørn Pedersen ikke godt bekræfte, at det er rigtigt? Er det ikke rigtigt, at det er understreget i lovforslagets bemærkninger, at man ikke kan omgøre en beslutning? Og det er jo det, der er det afgørende. Det er den forventning, man har været ude at rejse i den her debat, og det er det ønske, SF havde. Jeg synes, hr. Jørn Pedersen fokuserer fantastisk meget på kun det kommunale selvstyre som vejen fremad. Jeg synes egentlig, man skulle være optaget af noget andet, nemlig den enkelte borgers retsstilling i et samfund. Når der sker et sammenstød mellem en borger og et system, så har jeg noteret mig, at der er et parti, der har vedtaget et program om mennesket frem for systemet. Men det er jo lige præcis det, det her drejer sig om. Det her drejer sig om, om man sætter det enkelte

individ over for det system, der hedder kommunen og det offentlige, og udstyrer det enkelte individ med en handlingsmulighed og en myndighed, det individ ikke har i dag.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Nu var der jo tre indlæg, jeg skal forsøge at besvare, så det må blive kort.

Jeg må sige til hr. Poul Nødgaard, der spørger: Når man klager, får man så ikke svar? Jo, naturligvis gør man det. Selvfølgelig skal man have svar på sine klager. Det er indlysende. Hvordan kan man vælge? Jamen der er sådan set kun to betingelser. Det er direkte valg, og det er, at alle over 60 år er valgbare. Det er meget enkelt. Forslaget er så åbent, at kommunerne kan skruede systemer sammen, de synes er bedst, men de to krav er ufravigelige, og det er det, der kendetegner demokratiet. Ellers kan man sige, at man kan have valgregler på mange måder. Altså, man kan finde regler på forskellige partiers landsmøder og andre steder for at sige, at sådan gør vi her. Det er sådan set ligegyldigt for mig at se. Det afgørende er, at alle har stemmeret.

Så taler hr. Bruno Jerup om forhandlingsretten og ældrerådet. Jamen det er jo netop det, man giver ældrerådet, når man siger, at det skal høres om alle forslag – og det er, så vidt jeg ved, uden undtagelser – der vedrører de ældre. Jeg ved ikke, hvor det er, der mangler forhandlingsmulighed med sådan en formulering. Det er jo ikke kun et spørgsmål om hjemmehjælp. Det er et spørgsmål om hundredvis af andre ting også, som vedrører ældre mennesker, og hvor man må forvente, at de har en interesse.

Så taler hr. Villy Søvnald om tilliden til demokratiet. Man bliver jo næsten rørt til tårer, for dette forslag indeholder tillid til demokratiet, også det demokrati, der indebærer, at der i en kommune er en kommunalbestyrelse, som har et ansvar. Jeg ved ikke, om hr. Søvnald forestiller sig, at vi har en eller anden overdommer i kommunen, der inden for et felt sidder og omgør de ansvarliges afgørelser. Det er lidt svært at få øje på, hvordan det skal fungere. Jeg ved godt, at hr. Villy Søvnald kender en model. Den kommer nok om lidt. Det andet er, at hr. Villy Søvnald tillægger de to kommunale repræsentanter meget ringe indflydelse på, hvad der foregår i det klageråd. Der sidder to fra kommunalbestyrelsen. Det er valgt, at de skal være der.